

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Evnegyedre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 15 krajcár.

Kiőszetési cimpán a kiadóhivatalnál lehet B.-Gyarmaton.

Hirdetési díjak:

Öt hasábos petitour 5 kr. Delyeg minden beiktatásnál 30 kr. Nyilváltár garmond sora 30 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszkoztettek. — Bel- és külföldi hírlapok számára hirdetésményeket elfogad Háy Károly hirdetemény-közevitő irodája Budapestben, Nagykereszt-utca, 8. szám.

A lap szellemi részére a nyilváltérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Kiőszetési pénsek, reklamációk, és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

Előfizetési felhívás

„Nógrádi Lapok“

1879-ik év utolsó negyedére.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 6 frt.

Fél évre 3 frt

Evnegyedre 1 „ 50 kr.

Egy hónapra — „ 50 kr.

Az előfizetési pénsek egyedül a kiadóhoz esz-mezve, — legeszerűbben póstaútvánnyal — a nyomtatandó példányok s pontos eszéküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

Kék László,
kiadó s lapfajtájodna.

Horedth Danó,
fel. aszerk.

B.-Gyarmat, október 16.

Az a keservesen kiérdemelt silány kereset, mely hosszantartó kemény munka után a szegény emberre nézve megakad, száz meg száz oldalról van megtámadva. Nem elég a sokféle adó, a bélyeg, a százalék, hanem újabb holmi rész-sorsjegyeket eladó ügynökök is elindultak faluzni, és szép rábeszéléssel, cifrán kiállított papírok mutogatásával, fényes ígéretekkel beugratják az ilyenekben járatlan népet, a sorsjegy megvásárlásába.

Eddig az efféle ígervények, lózik, rész-sorsjegyek (Partial-Scheinok), 25-ödrész állam-papírok, legalább nem huzszoltattak a falusi nép nyakára. Mióta belügyminiszteri rendelet tiltja azoknak házalás útján való eladását: — csak azért is kezd eláradni az ország minden vidéken.

Hogy milyen betyárásg ez az üzlet: példával fogom felvilágosítani.

E folyó évben volt a Rothschild-féle (1839) sorsjegyeknek utolsó huzása. Kapták magokat a nagyvárosi bankházak (p. o. Pesten Bettelheimék, a budapesti kereskedelmi bank- és váltóüzlet tulajdonosai stb.) és megvevén egy néhány egész Rothschild-sorsjegyet, azokat előbb felosztották öt részre, azután minden ötödrészt megint huzs részre. Egy Rothschild-sorsjegynek az ára 150 frt volt; egy ötöde tehát ért 50 frtot, ennek egy huszada pedig 2 frt 50 krt. Nyerni lehetett minden sorsjegyen 500 frtot; egy ötöd sorsjeggyel 100 frtot, ennek egy huszadáról szóló pártial-scheinnal (részlet-sorsjeggyel) pedig 5 frtot.

Ilyen, az ötödrész-sorsjegyeknek egy huszadáról szóló rész-sorsjegyekkel, ígervényekkel árasztották el a bankárok a községet, meggyéket egész Magyarországot. Nálunk is vettek eleget. Azt verték a fejükbe, hogy ugy „muszáj“ nyerni legalább 500 frtot; mert ez a legeslegutolsó huzás, mikor minden sorsjegyet nyereménynyel huznak ki.

Egy-egy ígervénynek (egy cifrán nyomtatott, értéktelen zöldes papirost neveztek így el) 3 frt volt az ára; a ki ezt lofizette, jogot nyert arra, hogy kapjon a póstan 10 frt utánvétel mellett egy rész-sorsjegyet. A 2 frt 50 kr. árú rész-sorsjegy tehát már el lett adva 13 forinton.

Ki is hűzták mind. Nyert is minden sorsjegy 500 frtot; de ezt el kellett osztani öt felé, lett 100 frt, s ezt ismét huszfelé, lett 5 frt; de ebből le kellett vonni a nyereményadót 60 krt, az eljárási költségeket, meg proviziót; ugy, hogy mikorra fizetésre került a dolog, kiadtak a bankárok a bevott 13 frtból 2 frt 8 krt; 10 frt 92 krig minden egyes embert behuztak; sőt aki nem járt utána, nem írkált rájuk Pestre, Bécsbe stb., annak a 2 frt 8 krja is oda vezett. Az a 26 szegény ember, akik 338 frtot fizettek ki a reájok tukmált sorsjegyekért, 52 frt 52 krt kaptak vissza nagy keservesen. Ilyenekkel behuzzák ma is, a hol lehet, a vigyázatlan népet.

A szolgabíráknak tudomással kell arról birni, hogy az emberzsorolás ez új módja keményen tiltva van, és azokat, a kik teszik, el lehet fogni és megbírásgolni. — Meg kellene erre tanítani mindazokat a nadragos embereket, a kik úgyökökként felhasználhatók; mert az effélenek igen szomorú és kellemetlen következményei lehetnek, sőt voltak is már.

Sokszor olvassuk hírlapokban ezt a hirdetést: „Minden rangú embereknek jövedelmező és tisztességes mellékkereset biztosítottatik stb.“ Ez a jövedelmező és tisztességes (?) mellékkereset az, hogy a fentebb jelzett rész-sorsjegy félékot kell elárusítani s mikor egy 2 frt 50 krt érőt ráadunk valakire 13-frtót, akkor a bankház nekünk ad belőle 3 frtot.

Szóval, a milyen emberbaráti kötelesség résztvennünk a jótékony célokra rendezett hazai sorsjátékokban, ép oly botorság szöba is állani külföldi, vagy bárhová való bankházakkal, vagy azok megbízottaival, ha bennünket rész-sorsjegyek (Pártial Scheinok) megvételére akarnának felhasználni behuzni.

B.—K.

Elmélkedések a társadalom legfontosabb kérdése fölött.

Mi egyéb lehetne ez, mint a népnevelés, az iskola ugy. Társadalmi életünk baldokolni látszik. Ugy vagyunk mint Róma pusztulása előtt. Az emberi kegyetek enyésző felben vannak. A polgári erény, a válás élet nem csak ritkasággá, de ma holnap gúny tárgyává válik. Mindenki csak az anyagot hajhász. E mellett a társadalom minden osztálya pusztul. A tisztességes megélhetés naponta nehezebbé válik. Egyedül az uszorosok osztálya virágzik, és naponta nagyobb súlylyal nehezedik a társadalomra.

És mi okozta e szörnyű változást. A császárszűrlen törvények, a jóakarató tudatlanság. A régi arisztocratus társadalom 1848-ban megbukott. A születési előjogok századok hosszú során szolgásgban tartották a népet, s így elszokott saját lábán járni, a szabadsággal pedig élni nem tud; mert okszorú nevelés által emberi méltósága öntudatára nem emeltetett. A meghozott népiskolai közoktatási törvény, Esztrés Józsefnek ezen örökmléke, végrehajtva nincsen. Nem lett volna a törvényhozásnak főbb gondja, mint ezen törvény alapján joles kis gazdákka képezni a földmivel osztályt, jó iparosokká a városok lakosásgát; s intézkedni, hogy mi előbb hatalmas polgári osztály keletkezzék a hazában, hogy a gazdaszást, ipar s kereskedelem fölvi-rágozhassék; a mi csak ugy történetik meg, ha a társadalom minden osztálya, meg a napzamosok is

birnak a hivatásukhoz kellő képzettséggel a életre valóssággal, a mit csak a jó iskolázás adhat meg.

Ezen üdvös törvényhozási intézkedések helyett siettek előrűlni az uszora törvényt, azon reményben, hogy olcsóbbá teszik a pénzt. Igaz, hogy az lépten nyomon ki volt játszva: de még is féken tartotta azokat, a kik magukat tisztességes embereknek szerették tartani. A törvény eltűlésével fölszabadult a vétkes eszszedély; levetették álarczaikat az önző emberek, és mértékteleenlű áztók az uszortát gyakran még bírák, papo, kszóval oly állású emberek is, a kik irányában kegyelettel szokott a közönség viseltetni. Ma már elvannak pusztítva a községek. Az uszorosok kszoplták a nép és a közép osztályok vétét, és uraivá lettek a helyzetnek.

A könnyelmű fényűző régi urak minden hibáik mellett is legalább kereset-forrását képezték a népnek, az iparosoknak, a kereskedőknek: az új birtokosok jobbára olyanok, a kik az utolsó velőt is ki fogják szelni esztőlajkából; mert túl élelemesek, s megusztokát mindenből hasznót húzni. Azt kérdezem, hogy hová fog mind ezt vezetni, ha császárszű törvényekkel a bajnak elejét nem vesszük? társadalmi forradalomra. a nihilizmásra; mert az oly társadalomért, mely a tisztességes munkának nem biztosítja a megélhetést, nem fogja magát érdekelni senki sem.

A baj nagy, s azért gyökere orvoslására vár Gyökere orvoslást csak a népnevelés, a császárszű képző intézetek adhatnak. Értelmes, erkölcsös, szakképzett új nemzedéket kell teremtenünk.

Am de a mai közigazgatás mellett lehetetlen föl-virágoztatni az iskola ügyet; mert még oly törvényeink lesznek, melyek megengedik, hogy irástudatlan emberek is lehessenek községi bírák; két elemi osztályt végzett egyének is körjegyzői vizsgát teheszenek, s a tekintélyes állomásokat elfoglalhassák, és a törvényhatósági tisztviselőségre a bukott arisztocratus iskolakerülő sarjadéka előnyvel birjon, a helyett, hogy a képzettség fokozatához lenne mérve a közhivatal: addig valamint a közügyek átaljában, ugy az iskolagyű különösen ellesznek hanyagolva. Magyarországnak oly nagy számu mivel proletár osztálya van, hogy ha a törvényhatósági és községi hivatalokra nézve a kvalifikáció be nem hozatik, s ez által a mivel értelmiség tisztességes elhelyezése nem biztosítottatik: es lesz a társadalom rákfenéje; míg ellenben a közigazgatás fölvi-rágzásának hasznos tényezői lehetnének. Például hozom föl a tulzaporodott ügyvédi osztályt. Minek az oly tudatlan községi jegyző, a ki senkinek sem tud jó tanácsot adni? holott az értelmes s szakképzett jegyző, ezen nagy fontosságu állomáson a népnek valódi áldása lehetne. Ezen szép pálya legyen a fölő számu ügyvédek nemes ambíciója. A ki a népet nem szereti, nem érdemli meg a konyeret. A helyhatóság a közigazgatás fő tényezője Szép munkakör nyílik ott a jóra való embernek

Megdöbbenő dolog az, hogy még a központon is nagy az iskola kötelese, de iskolázatlan gyermekek száma; hát még a falukon mi nem történik? Első teendő lenne, értelmes és ügyburog iskola látogatókról gondoskodni, a kik időnkint meglepnék az iskolákat, és eszmét kérnének egy a tanítókat, valamint az előjárók sáfárkodásáról; szemügyre vennék az iskola szellemi s anyagi állapotát; kipuhatolnák a haladást gátló akadályokat, s az előmozdító eszközöket úgy, hogy a tanfelügyelő kezében minden irányban a legbiztosabb statisztikai adatok lennének, hogy ezen főfontosságú ügyet kollőkép ellenőrizhessék. Ha meggyodoljuk, hogy legközelebb a magyar nyelv kötelező oktatása törvény által biztosítottatik, de annyi centrifugalis elemet foglal magában a tanítói kar, hogy az ily néptanítókat magukra hagyva, inkább gátolni mint előmozdítani fogják a törvényhozás törekvését: a gyakori iskolalátogatás esztöbb szükségé válik mint valaha. A tanfelügyelő a főfelügyeleten kívül, egyebet nem igen végezhet el közzvetlenül, az ügy hátránya nélkül: szükség tehát, hogy ügyburog férfiak szemelteszenek ki az iskolai látogatásokra, a kiket aztán bekell avatni a dologba, s oly.

takintással kell őket fölruházni, hogy a hatóságok készséges meggyámoltatására számolhassanak.

Tudom, hogy a tanítókat kellene első sorban tisztességesen fizetni, jövőjükről gondoskodni, hogy a nagy követelesnek megfelelőhessenek, és hogy ezen pályára a tehetségek is szívesen vállalkozzanak. Nem is szabad e téren fukarkodni sem a felekezeteknek, sem a községeknek, sem pedig ezek tehetetlensége esetén az államnak; mert az első élet szükség a társadalomnak. A mai megromlott, a mértéketlen pálinkaivás által elbutított ivadékkal már sokra nem megyünk; az új nemzedékben van a jövő reménye.

Hogy komolyan kellene a közigazgatásnak felügyelni azon lelkésekre is, kik a párber beszédén és a lakmározáson kívül más foglalkozást alig ismernek: az kötséget sem szenved; mert a nép erkölcsisége naponta süllyed, s ezért első sorban a papagot kell feléltetni vonni. Mi nem egy pap hivatása, a mi kevesen töltik azt be csak félig meddig is! Többnyire a papok okai az iskolák elhanyagoltságának; mert ők voltának hivatalos ellenőrei a tanítóknak; s bizony reáértéknék nem köteletségből a tanításra, ha ezen szent ügyet szeretnék; miután a vallás alapító is a tanítást jeleszte első köteletségnek; és még is hanyadik pap foglalkozik az iskolával; pedig hát még a községi iskolákban is beavatkozási joggal bír a közérkölciség őre, a vallás tanítója.

Jó közigazgatás a népnevelés jöjjön el a te országod.

Bodnár István.

Nógrádmegye költségvetésének előirányzata 1880-ik évre.

A) Kivadás.

I. Czim.

Tisztviselők és segédek fizetése.

	frt
1 Alispán	1600
1 Főjegyző	1400
1 Tiszt főjegyző	1000
1 Tiszt aljegyző	800
1 Árvasszéki elnök	1400
2 " " elnök	2000
1 I-od aljegyző	1000
1 II-od aljegyző	700
1 Árvasszéki jegyző	800
1 Pénztárnok	800
1 Főszámvivő	900
1 Alszámvivő	700
1 Levéltárnok	700
1 Főorvos	500
2 Járási orvos	1000
3 Állatorvos	750
1 Várnagy	600
6 Járási szolgabíró	6000
11 Segéd-szolgabíró	8800
6 Csémbiztos	3600

Segéd-személyzet.

1 Alispáni iktató	700
1 " kiadó	700

3 Alispáni irnok	1500
1 " díjnok	400
1 Közigazgatási bizottsági irnok	500
1 Árvasszéki iktató és kiadó	700
2 " irnok	1000
3 " díjnok	1200
1 Cigányi irnok	500
1 Alispánirnok	700
1 Számvivői irnok	500
6 Járási szolgabírói irnok	2400

Összesen 45850

II. Czim.

Tisztviselők s segéd-személyzetük mellékjárnálkai.

1 Alispán utiátalánya	400
1 Főjegyző "	200
1 Tiszt főjegyző utiátalánya	200
1 Tiszt aljegyző "	100
1 Árvasszéki elnök lakbéro	200
2 " " elnök "	400
1 I-od aljegyző "	200
1 II-od aljegyző "	100
1 Árvasszéki jegyző "	200
1 Pénztárnok "	200
1 Főszámvivő "	—
1 Alszámvivő lakbéro	100
1 Levéltárnok "	100
1 Főorvos utiátalánya	100
2 Járási orvos "	200
3 Állatorvos utiátalánya	300
1 Várnagy "	—
6 Járási szolgabíró utiátalánya	1200
5 " " lakbéro	1000
11 Segéd-szolgabíró utiátalánya	1100
6 Csémbiztos lótláppja	840
4 " lakbéro	400

Segéd-személyzet.

1 Alispáni kiadó lakbéro	100
1 " iktató "	100
3 " irnok "	300
1 Közigazgatási bizottsági irnok	100
1 Árvasszéki iktató és kiadó	100
2 Árvasszéki irnok	200
1 Cigányi irnok	100
1 Alispánirnok	100
1 Számvivői irnok	100

Összesen 8740

III. Czim.

Közbiztonsági- és szolga-személyzet fizetése.

6 Lovaspandúr rendes fizetése 216 frtjával	2016
és 120 frt lótláppal	9288
43 Gyalogpandúr 216 frt évi fizetéssel	1440
5 Altiszt 288 frtál	—
6 Toloncspandúr	180
1 Főispáni huszár	180
1 Alispáni huszár	180
1 Főjegyzői hajdú	180
1 Főjegyzői hajdú	216

1 Alispáni hivataloszolga	216
1 Számvivői és pénztárnoki hivataloszolga	216
1 Árvasszéki hivataloszolga	864
6 Járási szolgabírói hajdú 144 frt évi fizetéssel	236
1 Tizedes	1296
6 Kapuőr 216 frt évi fizetéssel	672
2 Lovashuszá 216 frt évi fizetés, 120 frt lótlápp	720
4 Mindenes 180 frt évi fizetéssel	—
1 Könyomdai szolga 236 frt évi fizetéssel	294
és 53 frt ruhapénzübeli illetményenyl	—

Összesen 18194

IV. Czim.

A közbiztonsági s szolga-személyzet mellékjárnálkai.

A tiszti hajdúk, huszárok és hivataloszolgák ruházatának beszerzésére	1875
A pandurok ruházatának beszerzésére	4719

Összesen 6594

V. Czim.

Hivatali helyiségek berletére.

A pandúr lakok és tolonczszállítási helyiségek berletére	600
--	-----

Összesen 600

VI. Czim.

Irodai szükségletekre.

Hivatali helyiségekhez szükséges bútorok fenntartására és beszerzésére	200
Hivatali helyiségek fűtésére szükséges 140 köbméter tűzifa, és pedig 70 négyköbméter 14 frt, és 70 négyköbméter 12 frt 90 krjával számítva szerződés szerint	1883
Hivatali helyiségek kivilágítására szükséges olaj és egyéb cikkekért	300
Pandúr lakosok fűtésére	500
Papir és egyéb irodai cikkekért	1400
Könyvkötői munkákért	300
Könyomdai szükségletekre	180
Nyomdász szerződés szerinti fizetése	1100
6 Járási szolgabíró irodai atálánya 30 frtjával	180
1 Főorvos " " "	20
2 Járási orvos " " 15 "	30
3 Állatorvos " " 10 "	30
6 Csémbiztos " " 15 "	90
Hivatalos táviratokért	100

Összesen 6313

VII. Czim.

Utiköltségek és napidíjakra.

Kiküldött tisztviselők napidíjaik fedezésére	500
--	-----

Összesen 500

VIII. Czim.

Épületek fenntartási költségeire.

Az épületek tűzkármentesítéséért	137 10
Kémények tisztításáért	240
A megyei székház rendes fenntartására	1000
A megyei székház rendkívüli javítására	1040

Összesen 2417 10

TÁRCZA.

Az én kedvesem.

Emlék.

Irta: Farkas Géza.

Emlékszem az első csókjára . . .

Emlékszem az utolsóra is!

Az első meleg volt, mint az égető tűz, forró mint a Samum szele.

Az utolsó — hideg mint a barlangi kő — mint a megfagyott harmat.

Még akkor gyermek volt, Mariának hívák, most . . . már anygal és név nem kell neki többé.

Mikor az első csókot loptam ajakára — nem ellenerte a kis hamis, mégis szabadkozott, megfogtam a két kezét s a háta megett kulcsoltam össze — mint egy kis gonoszlevél — s egy csókoltam meg. És a csók egy gondolatnál nem volt bosszabb . . .

Mikor utolszor érinté ajkam az övét, akár egy öröklétlen át élveshettem volna a kéjt, olyan nyugodt volt, olyan csendes. Kis kezei fehérbe burkolt keblén keresztibe kötve kék szalaggal nem fenyegettek többé, hogy meghúzzák a bajuszomat . . .

— Miért válnak az anygakból földi lények? . . . Hogy a földön fogva tartassák a boldogságot.

Mariaka anygal volt — anyim volt! Ah, hogy nem bírhatok ötlet többé!

Ne mondjakot engemet boldogtalannak. Mig itt volt, vágyaimban, hogy elszállt, álmaimban birom őt. Mi és többet?

Csendes éjszakákon, mikor a nyájas hold elbinti szobámban halovány sugarát, vagy a lügoznak édes sötétjében meglátogat olykor az égi tünemény. Oly kedvesen néz rám, egy süttog édes hangokon. Megjelenése nem rémit meg, távozása nem táj, mert jelenléte boldogító.

Mig élt, álom volt csak előttem az élet. Ez a való. Boldogtalan akkor! Boldogtalan?! Nem! Csak szerelmes. Most imádlak szertem! s boldog vagyok!

Mariaka jó házból való volt. Atyja elszegényedett nemes család ivadéka, szerencsés ületék s takarékos gazdálkodás következtében ismét helyreállította a családnak régi fényét.

A mire ő aztán kétszer búszko tudott lenni. Először, hogy „nemes” ember; aztán meg hogy a ládafia sem tites, s amúgy a forgó bankon kívül megakad néhány nemes pengő pénzdarab is benne. Nem tudnám a számát megmondani.

Az embereket a maga mértékével szerette mérni. Ő magát emberszámban utolsóknak tartotta s a ki azt a mértéket meg nem álltette, az előtte nem volt ember. A mérték serpenyőjében azonban többet nyomott a pénz mint az ember.

Ki nem állhatta a szegény nemes, más rendbelit egy fokkal még alább becslült — megvetette.

Nem egyszer láttam kezeirását, de sose hibázott mellőle a nagy N betűvel írt „Nemes”. Ha a gróf oda írja hogy gróf, mért ne írhatná ő hogy nemes. Hadd tudja a világ, hogy a Barcsiak nem bolmi szedettvelett nép. Az utódok csak az őöknek tartozó kegye-

let adóját róják le, ha magukat tisztelik meg. S ha az ember magamagát nem tiszteli meg, hogy várhatja azt másoktól? Az első és boldog emlékezetű II. András király oldalánál ontott vért, kevésbe mult, hogy Lengyelországot meg nem szerették. Most is jobb dolguk volna a lengyeleknek nálunk mint az oroszoknál.

Mindazonáltal semmi sem volt nagyobb ellenére, mintha valaki nagyságos címmel illette. Mert — ugymond — csak az nagyságotlatja magát, a kinek vagy semmiféle czime nincs, vagy a ki restelli, hogy olyan őse volt, a ki érdemei által még a messze utódoknak is kitüntetést szerzett. Neki nincs szüksége, hogy páva tollakkal ékeskedjék, őseire meg búszko.

Nem is járta meg jobban senki, mint egy-egy kupecz zsidó, ki azt hitte, hogy terményeibez könnyebb szerrel juthat ilyenfajta biszolgés által. Egyszer ezer akó borát féláron adta el másnak, máskor meg nyolcvan mársza gypajut dobottat a Dunába, — hanem ötlet ugyan ne nagyságotlja senki!

Ilyen volt az én szerelmes bátyám s rokonom, harmadik faluban lakó nemes Barcsi Sámuel.

Mintha most is látnám fontos léptekkel fel és alá járni az ambituson, jól borotvált arczzal, tömött bajusz, térdig csizma, s öblös pipával kezében.

Rokonom volt a kurucz lélek, habár magam sem tudom hanyadik fokon, s nekem e rokonságot úgy bittem jó lesz feltartani.

S ez volt szerencsém. Samu bátyám nem vetelt meg, csak szánt. Neje, a boldog emlékü Ilona néni egész ellentéte volt Samu bátyámnak. Áldja meg az isten kétszer is! azért, mert jó lélek volt, s hogy Mariaka anyja volt!

IX. Czim.
Vegyes kiadásokra.

A bujái megyei ingatlan vagyon után adó	20
Mezői szolgák gyógyítási költségeire	100
Mezőgazdasági tisztántartására	100
Összesen	220

X. Czim.
Előre nem látható kiadásokra.

Előre nem látható kiadásokra	800
Összesen	800

B) Bevétel.

Pénztári maradvány	—
Számadási tértvények és vegyes bevételek	100
A törvénykezési hatóság könyvmai munkáért szerződés szerint fizet évenként	350
Ugyanaz a megyeházi épületeknek kelfentartási költségére	800
A helybeli királyi ügyészség a megyei magtárépület alsóréseért	100
„Hivatalos Értesítő” díjából	807
Államkincstári javadalmasz	88071 10
Összesen	90228 10

Összehasonlítás.

A) Kiadás	90228 10
B) Bevétel	90228 10

Kiadta:
Majorosky Ferenc,
főszámvevő.

Ipolyság, október 14.

Az általam e lapok mult számában röviden jelzett „szomorú táncszertély” f. hó 11-én nemcsak megtartott, de minden tekintetből fényesen sikerült is. Adott pedig az ősi táncmulatság Ivánka Zeigmond Hontmegye ismeretes földbirtokosa, volt országgyűlési képviselője által, ki Hontmegyét már 1848-ban elejétől végig elváltva képviselte — a mintán vendégszerető házában ez időben a nélkülözött házi asszonyt két felnőtt bájos leány egy nyalka legényű huszár-főhadnagy testvér mellett képviselik; nem csoda hogy a ház meghívott rokonai, barátai s ismerősei közül még távolabb helyről is számosan jelentek meg — vetélkedve egymással, úgy az ültözöttek eleganciájában, mint saját bájaik öntudatlan bemutatásában. Mindezt természetesen csak a megjelent hölgyekre értjük, mert a férfiak mindanyian öntudatosan kíváncsak lettek a hölgyeknek, s így egyformán feketében fehér-nyakkendővel jelentek meg, csak a katonatiszt urak saját előszegényruháikban.

A tánc még kilenc óra előtt vette kezdetét, két, különféle művények és virágokkal díszített, fény-

sen kivilágított szalonban. Egy harmadik társalgási terem szolgált, míg a negyedikét, éjféltkor izlettelen borenndozott a feladatott buffet foglalta el különféle étel és italokkal; amazoknál az lévő vendégek, hogy a „legjobbakat” gyengéd női nem conventiozok kezét készítették!

Amde itt az ideje és helye, hogy végre elősoroljuk a kíváncsi olvasóknak mindazon urbölgyeket, kik e ritka szép táncszertélyen résztvettek; noha félünk, hogy egy vagy más emlékünkből éppen egy elröppent mint a mellettünk elerőpülő tánczó hölgyek! Aztan bocsánat azért is, hogy minden igyekeztünk dacára többeknek a kereszt-névét sem tudhatuk meg — de kinek is volna kedve lediktálni egy vidéki lap öreg riportere-jének szép úk kereszt neveit, midőn azok szép szemeibe nézhet?... Anyuit azonban saját szemeinkkel láttunk, hogy a házi asszony szerepét Zmeskall Kosztolányi Matild és Gosztonyi Rudnay Iza urbölgyek a legeszeretelmeltőbb előzékenységgel töltötték be, kik mellett bájos „adjuvans”-ként szerepeltek a házi úr kedves leányai Leona és Gizella kisasszonyok, kik toilletto-je is (a férfiak egyhangú susogása szerint) a legszebb volt. A megjelent női vendégek közt láttuk még: Bánó-Laffert bárónt (Hudapestről), Bossányi Örszait Lontórol, Jankovich-nét (Komáromból), Kossz altábornagyot két leányával (Budapestről), Majláth Imrénét Gizella leányával (Kerekenyöl), Moteszky-Majthényi bárónt két leányával (Barsból), Nyáry-Somogyi Gizella bárónt (Budapestről), Pongrácz-Simonyi bárónt (Nógrádból), Paczolay Káth (Domédről), Pongrácz Emmát (Felső-Túrról), Schiller-Szlamka Ilonát (Ipolyágról), Szabadhegyi Boronkay Kamilát (Tésáról), Triancsi grófát (Bécsből), és Zmeskall Margitot (E-Marótról). — A dualistikus katonaságot képviselték Pongrácz István honvéd tábornok, Podavetz dszidas kapitány, több más dszidas tiszt és Simonyi vitéz huszár-főhadnagy. — Végre a hontmegyei urakat, mint helybeliekét elhallgatva, megemlítjük még Bánó, Crony gróf, Fáy, Gosztonyi, Hanzely, Muszlay, Prónay és Simonyi urakat, mint külmegegyékből megjelenteket.

Önként érteztök, hogy a tánc minden fesz nélkül „kivilágos kivirradtig” tartott. A táncokat részint Zmeskall Kálmán, részint ifj. Majláth György ismert jártassággal rendezték, Balog Ferkó ipolyági banda zenéje mellett. Az étkezés után és regeli előtt részint Pongrácz bárónt, részint Bánó József úr mulattatták zongora-kísérettel mellett szép magyar dalokkal a táncságot, melynek egyik tagja azt kérdé suttomban alul-irtól: „valjon mi szebb: Bánó úr éneke-e vagy Bánó úr felesége?” a választ erre adják meg a jelenvolttak...

r. l.

Hírek.

Felkerjük azon t. olvasóinkat, kik lapunkért úgy a mult, mint az évre hátrálékokban vannak, sziveskedjenek a hátrálékokat e lapok kiadójának minél előbb beküldeni.

Simor János bibornok herceg primás ma f. hó 19-én szenteli fel az ujonnan épült kékkői parochialis templomot. A primás Esztergomból már f. hó 16-án indult el, — s még az nap Déjára érkezett, innen B-Gyarmaton át tegnap utazott Kékkőbe, hol gr. Forgách Antal vendége lesz. A solennis actuson a főpapság közül többen, — veendének részt. Mint tudjuk a megye — gr. Gyúrkó Abraham főispán úr által lesz képviselve. — B-Gyarmaton a hercegprimás ünnepléses fogadtatása elmaradt a beállt esőzés miatt. De különben is a primás fő magassága nem szereti a felesleges czeremoniát, azért utazik többször incognito. A mult nyáron is, mint tudjuk, azért került el B-Gyarmatott, mivel hallotta, hogy itt nagy parádával akarják fogadni. Pedig az egyszerű rosszul értesítették a primást; mert ezen különben igen dicserendő természetét ismerve, Imády Károly eszperes úr semmi intézkedést nem tett ünnepléses fogadtatásához, úgy hagyta cserben a mult hónapban az esztergomiakat is, kik Rómából való visszatérése alkalmával nagy ünnepléssel rendelték. A herceg primás azonban akkor abeyelt, hogy Esztergomba ment volna, néhány főpappal a bajosi uradalomba szállott, s ott maradt mindaddig, míg az esztergomiak teljesen le nem mondták a költészes ceremóniákról. Az igazi nagyságok kertlik az afféle hiúságoknak való czeremoniákat. A kékkői consacratióert anyuit irhatunk, hogy reggel 9 órakor veszik kezdetét a felszentelési nagy misa számos papság segédlet mellett, ezt magyar prédikáció fogja követni; d. u. 1 órakor a várbán mágnási tábla. Az ünneplés lefolyásáról jövőre bővebben emlékeztünk meg.

Eljegyzés. F. hó 10-én Dr. Vajda Ferencz a salgó-tarjáni vasútnál gyár és nagyüzem, közszertelen álló orvosa, jegyet váltott Szabó Sarolta urbölgygyel Mátra-Nováról.

A most folyó szüreti mulatságok fényesebbjei folytak le, megyénk közlísteletben álló alispánja Na-

dách Károly vendégszerető házában Csalamján és Csasztván. Fényüket nem az üres, csillogó pompa, de a festelen, igaz jó kedv derűje kölcsönözte. Mindkét helyen hajnalig folyt a farsadhatlan jó tánc, a mint nem is lehetett másként oly körben, hol annyi kedves hölgy volt jelen s hol a háziasszonyi tisztet oly finom, megnyerő modorú urak, mint Madách sz. Csarnus Emma asszony teljesíté. A táncosnők közt ott voltak a kedves házi kinaszonyok, Madách Margit, Sárika és Izabola kívül Fölkel Mari, Kék Blanka, Szerény Irén, Melicher Ferencz és — the last but not the least — közkedveltségű főügyeasunk, Melicher Ferencz. Valóban ha igaza van Jean Paulnak, midőn azt mondja, hogy valamely élvezet próbája az emlékezés akkor és minden bizonyal, ez este nagy élvezetet nyújtottak, mert a bennük részt vettek sokáig fogtak rájuk kellően emlékezni.

Vig szüret. Szűgyben Paczolay Imre úr, vig szüretet arangirozott f. hó 15-én. Aki jelen voltak mindannyian meggyőződhetek a házi gazda vendégszeretéről és leánya a házi asszony szerepét vivő Thurzó Adorján előzékenységetől. E szüreten semmi sem hiányzott, ami egy tőrl metszett magyar szüret kelékeibez tartozik. Mindenki jól érezte magát, a vigzeno hangja és ajószűgyibor csakhamar tánczra kapta a lábukat. A mulatságnak, mely soká felejtethen marad, csak az éjféltájban megérted eső vetett véget. A vig szüretet közül ideo igitajuk meg azt mely a szeletésnyen hegyen ment végbe, s melyet Dessewffy Elek úr tartott. A pompás fekvésű borházat, melynek vezedelmes útját (értjük hazafele) sokan élénk emlékezetben tartják igen sokan keresték fel az alkalommal s tritettek poharat a jó természere. B. Gyarmaton f. hó 14-én Markovich Ödön úr tett ki magáért, amenyiben azon széptársaságot, melyet szüretre meghívott, fényesen látta el. Innen is kevés kivételével nem oldhatott a vendég kerekelt. A házi úr és háziasszony szíves előzékenysége mindenkit visszatartott, s a mulatságot az éjféli órákig érlelé. Kövy Tivadar és Baintner Ottó urak az időn zárkúrt szüretet tartottak.

Hátfalozás. Hummer Gábor földbirtokos és pékmester, Ipolyágyváros tekintélyes polgára és volt erőlyes bírja, ki a többi közt a városi sétátér létesítésének egyik főtevézője volt, f. hó 12-én meghalt s általános részvét és nagy számú közönség jelenléte mellett temetett el. Ugyancsak Ipolyágyon ugyan egy időben hunyt el Stefanszky József asztalos mester élte 80 ik évében, ki 49-ben több polgártársával együtt rövid fogságot is szenvedett. — Vásonkeői gróf Zichy György folyó hó 14-én, életének 75-ik évében Nagy Lángon elhalt. Béke poraikra!

Ipolybolyk érdemteljes plébánosát s a mátrakerületi esperet Albert Jánost f. hó 6-án nagy részvét mellett temették el Ipolybolykon.

Hubay Gusztáv szinigazgató, ki B. Gyarmaton a hatvana években kitűnő társulattal tartott előadásokat, — most Losoncon telepedett le, hol az ősei is talán a teli idegyre is feltűt a sátorát. Hubay a 16-ik szinikerület tulajdonosává vált, e kérdésbe csak mi is.

A magyar országság segélyző nőegylet (veres kereszt) a mult hónapról a következő gyarapodást jegezhethet fel: Nonorok főegylet létesült Graner Dávidné elnöke alatt. Hajdu Szoboszlán a lelkes hölgyek érdekeltsége az emberbaráti eszmo iránt eredményezte a hajdu-szoboszlói főegylet megalakítását; elnöke Foghty Sámuelné választott. És Mihályfalván Margott Károly körbenjárása folytán létre jött az ér-mihályfalvai főegylet, melyben az ér-semjéni rendes tagok is csatlakoztak; elnöke Mátyr Istváné. Dunaföldváratt Stelle Zeigmondné 44 tagot gyűjtött, kik díjak fejében 161 forintot fizettek. A „Szepes Ig-lói nőegylet” ivén 58 tag iratkozott be, és Puffler János gyűjtése Királyházán 26 tagot mutat fel. Alapító tagok lettek: Supka Jeromas zirczi apát. Dulán-szky Nándor pécsi püspök, Herceg Windischgrätz Lajosné, Báro Kemény Isevánné, Jankovich László, Jankovich Lászlóné, Somssich Andor, Somssich Andorné, Gróf Dessewffy Miklósné, Gróf Zichy Jenőné, Gaill Gusztávné és a Szarvasi nőegylet. Az egylet tagjainak száma 1928; a pénztári egyenleg szeptember 30-áról 20,231 frt. 72 kr.

Külföldiek.

Angol reklam. London egyik hírlapja hirdetés közöl, melyben tarkoponyájú férfiaknak kínáltaik tisztességes kereset. Nos, e tisztességes kereset, valóban az. Csak abban áll ugyanis, hogy a kopasz főkre a kereskedő rá akarja rajzolatni hirdetését, s azt kívánja, hogy e férfiak egész nap hajdonfővel mászkáljanak Londonban. Az eszmo egész új, s mindezek fölött eredeti.

Pikáns jelenet egy amerikai vasuti hálókocsiban. Az indianapolis-i louisai vasuti vonatának hálókocsiban festői eszetre méltó jelenet folyt le multkor. Éjfélt után két órakor az utasokat egy nő segélykál-tása öbrcsztette föl. A kocszi közepén, ágyának szélén

Nála csakugyan megbizonyult a próféta mondása, a mit a mai kor sokasorában meghazudtol, hogy milyen az anyja, olyan a lánya.

Ilona néni az urát nagyon szerette — soha semmit ellenére nem tett — az önmegtagadásig engedékeny, szolid, s gondos vala.

A háznak lelke, a családnak fénye, mindenütt szeretet tárgya.

A hol ő megjelent az arcok vidámabbak lettek, a kedélyek olvadékonyabbak — sokszor feltartotta Samu bátyám szenvedélyét mérsékléssel; s a mely cselédet megdorgált nagyobbra vette mint a fizetését, kétszeres erőnyebb lesz tőle. Beteg hamarabb gyógyult — ha ő költötte be sebet, a szenvedő hamarabb felejtett — ha neki panasza el baját.

A mit szolt az mind a maga helyén volt, a mit tett az mind jól volt téve, a mihez kezdett — jó sikere lett. Még a fű is jobban nőt tán láb nyomának helyén. — Most már a fű hantját takarja — és takarja Mariskát is!

Mért hívták el az élet színteréről oly korán? Miért mind a kettőt? Nagy szükség lehetett rájuk, vagy hogy meg nem marad a két jó lélek egymás nélkül?

Ti sírok, kedves barátságos jó sírok! mondjátok meg mikor szokott a temető megnépesülni — mikor láthatom meg kedvesem? S akkor oda megyek kietlen éjszakán — mely mában megdermeszti a vérkeringést, nekem élvezet lesz az ég zónájánál úzni gondolatom játékát, s a villám fényözönénél lessem a sírok megnyitját, ha sírni találók, lemossa a zápor könnyemet, hogy kedvesem ne tudja meg, hogy utána sírok!

De nem! . . Nyugodjál Mariskám, nem költlek én fel, a te álmod édes nekem is! Szivem nyugodt mint a sír, te vagy eltemetve benne. Ne félj, örökösöd ravalatod felett.

Kék szemedből az ég nevet fölém; s kérdi tudod-e mi a boldogság?

Kebled dobbanás fel-fe! hallik hozzám, s ez nem szűn szerelmed visszhangja. Késed félve takarja szíved táját, s mondja, nem fáj már itt neki kedvesem.

Alszol? Mariskám! Ne zavard álmodat senki sem!

(Folyt. köv.)

egy fiatal nő út, a könnyező beszélt el, hogy egy férfi airt az ő ágyába mászott. Azt biesi, mondá, hogy ugyanaz, ki előtte való est mindenféleképp magára akarta venni ügyelmét. A férfi úgy adta elő a dolgot, hogy felkelt vizet inni, s a kocsi szökkenése a nő ágyába dobta. E mondatot a közönség természetesen nem fogadta el. A fiatal nő e közben vánszorgva alá nyult, onnan egy revolvert húzott elő, a férfit kényszeríté, hogy térden állva, háldingben kérjen tőle bocsánatot, ezután a háldingben körülálló közönség nagy mulatására.

Mely államban van a legtöbb zsidó? E kérdésnek megfejtése nem érdektelen mostanában. Mai napaság mint Dávid király idejében, 6—7 millió zsidó van Európában, Ázsiában 200,000, Afrikában 80,000 en felül, Amerikában 1—1.5 millió Európában a fele két millió 621,000-el Oroszországra esik; Posenben van 61,000; Galiciában 575,000; Olaszországban 35,000; Spanyol és Portugáliában 2000—4000; Hollandiában 70,000; Norvégiában 25,000; Svédországban 1800 zsidó. Míg Angolországban 50,000, Franciaországban 49,000 zsidó van, addig Németország 512,000 et számol, s Berlinre magára 45,000 esik — tehát majdnem annyi, mint egész Franciaországra. Ausztriában egy millió és 375,000 zsidó él, úgy hogy ennél fogva Ausztria Oroszországgal egyetemben zsidók által leglakottabb országa Európának.

A hivatalos stílusnak hatalma. Oroszországban minden hivatalos jelentés e szokott formálával kezdődik: „Was blage polucseno,“ a mi annyit jelent, hogy „minden a legjobb rendben van.“ Midőn közelebb írunk legeggt, est így jelenté az ottani kormányzó Szt.-Pétervárra: „Jelenem tisztelttel, hogy minden a legjobb rendben van. A város harmadnegyed része lángban áll. Sok ezer ember fedél nélkül maradt. A kár sok millió.“ Erre a szentpétervári hivatalnok nem állhatta meg, hogy ki ne szalassza a száján: „Dárak!“ — a mi megint annyit jelent, hogy „szamar!“.

Egy öreg úr fiatal hölgygel beszélget.

— Mai nap több ékaszert viselnék a fiatal nők mint az én időmben — mondá, hanem egyet nagyon ritkán látok mégis rajtuk.

— Milyen ékaszert az?

— A gyász!

Nógrádmegyei Hivatalos Ertesítő.

ÁRLEJTÉSI HIRDETMEY.

A megyei szegődményesek jövő évi ruba és csizma-illetményeinek kiállítására ajánlatok folyó hó 24-ig fogadottak el, miről a vállalkozni kívánók ezenel értesíttettek.

KÖRRENDELETEK.

Magy. kir. belügyminiszter körrendelete: Már többeszer ügyelmeztem a törvényhatóságokat, hogy a könyvradományok gyűjtésénél visszaélések követtek el oly módon, hogy hamisított gyűjti könyvecskéket ellátott egyének gyakran az említett könyveken kívül valódi vagy szinten hamisított igazolványokkal felszerelve, gyakran álneveket használva, országzszerő könyvradományokat gyűjtögetnek, állítólag tűz vagy viharosult lakosok felségeltése végett; felemeltem tudomásárral végett, hogy a hamis gyűjti könyvek többnyire a magyar szöveg hibás fogalmazásából és a hatóságok közeg aláírásának szembeszökő hamisításából könnyen felismerhetők; egyzersmind — nevezetesen legutóbb mult év december 2-án 51635. sz. a. kelt körrendelettel utasítást adtam a családgyűjtőcések megelőzése és illetőleg a felfedezett családok megbüntetésé czéljából követendő eljárás iránt is. Hoérközö jelentésekből azonban azt látom, hogy a családok a fentebb érintett módon ismétlődnek s hogy a családok rajta ért egyéneknek a büntető igazságszolgáltatás kezét többször kikerülniök sikerült, mi annak tulajdonítandó, hogy a törvényhatóságok fennebb idézett rendelkezémet kéllőképp nem fogantatosították. Ugyanerről győzőtt meg a Horvát-Szlavon Dalmát kir. országos kormány folyó év március 12-én 3325. sz. a. kelt átiratával közölt eset is. Ezen átirat szerint ujabbban ismét két hamis kéregető tartóztatott lo egy magyarországi községben, állítólag Bogdanovics János és Tomljanovics Máté nevű egyének, kik a kezükön talált hamisított bizonyítványok értelmében a buccasi járás-bíróasg részéről, mely nem is létezik, könyvradományok gyűjtésére felhatalmaztatnak. Említett egyének, a községi előjáráság által, illetőségük biztos kipuhatólása nélkül kötött utlevél mellett állítólagos szülőföldjükre utasítottak, a miről egyidejűleg az illető kir. járásbíróasg értesítettett. Ott azonban nem jelentkeztek s kilétek sem volt földesbíró, mert a járás-bíróasg jelentése szerint oly kevés lakosok ottan nem léteznek. Hogy tehát a még mindig megújuló családi gyűjtiögetések ismétlése jövőre lehetőleg meggátoltassék, hogy esetleg a tetten ért hamis gyűjtők és illetőleg azok is, kik részükre hamisítványokat készítenek, a büntető igazságszolgáltatás kezét ki ne kerülhessék, márczást azon czélból is, hogy az ország lakosságának a szorongatatlanság iránt oly nagyszerű módon nyilatkozó emberbaráti részvétele galádul ki ne zsákmanylatassék, köteleseggemnek tekintem a hatóságokat az o

tekintetben szűkséges rendszabályokra ismételtlen ügyelmeztetni, illetőleg azokat az alábbiakban összfoglalni. Felhívom emellett a törvényhatóságokat, hogy az a kirendelt közegeket, különösen a községi előjárókat a fennböliekben kiölt ügyelmeztessek azon fennálló szabályra, mely szerint a törvényhatóságok területén eszközölendő könyvradománygyűjtésre csak a törvényhatóságok adhatnak kivételesen rövid határidőre engedélyt, az országsszerő gyűjtögetés belügyminiszteri engedély nélkül egyáltalában tilos, oher képest az említett közegeket utasíták, hogy a jelentkező könyvradománygyűjtögetőköl a okmányokat megvizsgálás végett — mi szigorúan teljesítendő — kívánják be, a magokat igazolni nem tudók a illetőleg köllőképp kiállított hatósági engedélyt felmutatni nem képes egyénekkel tartóztatassék lo, személynasságuk meg-alapítása után azokat, a hatósági engedély nélkül kéregetés tényéről, miig e részt a törvénybűs másnékent nem intézkedik, rendőri uton való megfenyítés és esetleg illetékeségi helyükre toluconztatás eszközölése végett az illető hatóságok adnak át; a mennyiben pedig kezökön hamis igazolványok vagy bizonyítványok, hamisított gyűjtiökönyvecskéket találtnának, ezen körülménynek és családi kéregetés tényének jogszöknyvi felvétele után a letartóztatott egyénekkel a hamisítványokkal együtt további ellátás végett biztos őrizet alatt az illető fenytör bíróságnak szolgáltatassák át. A bíróság illetékeségére nézve megjegyzem, hogy egy e részt felmerült eset alkalmából általános nézetnyilvánítás végett felkért igazságszolgálmiszter urak folyó év ápril 26-án 9519 sz. a. kelt válaszirata értelmében az érintett gyűjtiögető családok, azon legközelebb fekvő kir. bíróságnak átszolgáltatandók, melynek területén általuk család követtetett el. Végül mint e tárgygal kapcsolatban állót megemlítem, hogy a keletreli Magyarorszába érkező és itten kolduló vagy adományokat gyűjtögető egyének iránt követendő eljárás tárgyában 1872. évi július 5-én 8707. sz. alatt kelt körrendelet hatálya jelen rendeletem által változást nem szenved. — Budapest, 1879. június 28-án. A miniszter helyett Gr. Zichy Ferrariss Viktor a. k., államtitkár.

Körrendelet valamennyi nagyközségi előjáráságnak és körgyezségnek. Az 1876. évi XV. t. cz. 62. §-a értelmében a községek előjárói a szolgabíróknak, a szolgabírók pedig a kir. adófelügyelő után a törvényhatóság közigazgatási bizottságának havonként bemutatják jelentéseiket az adóbeajlás menetéről. Minthet ezen jelentések mostanig vagy épen nem, vagy helytelenül törtétek, czélsszerűnek találtam a körgyezségek és nagyközségek részére a alatti jelentési mintákat nyomtatni. Ezen nyomtatványokat Kék László ievként 2 kért postai utánvétöl mellett fogja a címnek megküldeni és pedig egy évre szóló készlet fejeben 50 ívet. A további készlet a nevezett nyomdászott rendelés után szerzendő be, a vételár pedig a végrehajtási költségfelelősből fedezendő. Ezek előrebocsátása után szigorú köteleseggé teszem a címnek ezen kimutatásokat minden elmult hóra nézve a hó utolsó napján pontosan és lelkiismeretesen ki-állítva az illető járási szolgabírónak megküldeni. Miután pedig a járási szolgabíró kötelezve van a községeköl beérkező kimutatásokat egy főkimutatásba összerovva hozzám záros határidő alatt beküldeni, magától értetik, miszerint a címnek olegedhetetlen kötelessége azon jelentéseket legkésőbb a hó első napján postára tenni. Előre is kijelentem, hogy e téren utalán előforduló kérelmezést vagy a valóságnak meg nem felelő adatok közlését az előlívhatóztott t. cz. 39. §-a értelmében minden egyes esetben bírásgolni fogom. Kir. adófelügyelő B. Gyarmat, 1879. év szept. 29.

Tornyos György.

Magy. királyi belügyminiszter által kibocsájtott körrendelet. A Kölnben székelő cs. kir. osztrák-magyar főügyészségnek a cs. és kir. közös külügyminiszterium után vett előterjesztése szerint az osztrák magyar monarchiából újabb időben igen számos iparos, bányász, kereskedő és pinczer utazik a Rajna vidékére és Vestfaliába munkakeresés végett, itt azonban a kívánt munkát nem találván, isseggel küzdenek és végre is mindannyian a nevezett főügyészség terhére esnek, mely azonban nekik a várt segélyt az ismérgek igen nagy száma miatt nem nyújthatja. Minél fogva felhívom a törvényhatóságokat, hogy az illetőket e tekintetben világosítsa fel és az említett körülményekre figyelmes-sesse. Budapest, 1879. aug. 19. A miniszter megbízásából Lukács György a. k. minisleri tanácsos.

Magy. kir. belügyminiszter által kibocsájtott körrendelet. A Posenben levő német császári főpostai-igazgatóságöl vett értesítés szerint Stumpf Otto leg-utóbb az osztrómíri német császári postahivatalnál alkalmazásban volt postasegéd, 2345 márkát tevő postapénzért elisikasztása után folyó évi augusztus 8-án megszökött. Stumpf Otto nyulánk, közepertmetű, húsz éves szakállatlan, haja szőke. Osztrómírből Bo-rozsló felé lett elutazása alkalmával volt rajta sárga szalmakalap, sárgászölös nyári felső kabát, szürke nadrág, kapcsokkal ellátott cipő és fehér feketékek szalakkal átszőtt harisnya. Stumpf Otto kézrekerítő-jének és az elisikasztott pénz meghozójának egy száz ötven márká jutalomdíj kifizetendő. Miről a törvényhatóságot szorgos nyomozás eszközölése végett oly felhívással tudósítom, hogy a nevezett elisikasztó kézo-kerítés esetén biztos őrizet alatt a legközelebb eső királyi ügyészségnek adandó át, és ez esetben ide jelentés teendő. Budapest, 1879. aug. 22. A miniszter megbízásából Lukács György minisleri tanácsos.

HIRDETMEYNEK.

Bogyay Ferencz Utas községében volt földhaszon-berló a terhére 1876 ik évben esedéjei után előrt 22 frt adóhatrálek hátrahagyásával ismeretlen helyre elköltözve, nevezett adóhatrálekos oly felhívással köröztetik, hogy felátalása esetén ezen körülményt az illető községi előjáróság a hirdetmény megjelenésétől számítva 14 nap alatt a b-gyarmati kir. adófelügye-lőséghez bejelenteni kötelességének ismerje.

Folyó évi október hó 12-én éjjel Kács Mátýás (Gindör) töröczi lakosöl egy világos sárga, 11 éves, bélyeg s jegy nélküli kancsa lo lopatott el, felhivat-nak a községek előjárói, hogy ha ezen lo hollétéről némi tudomással bírnának, azt a losonczai szolgabírói hivatalhoz jelentsek be.

Folyó október hó 10-én éjjel Urbán Mihály és Márton nagyfalusi lakosölök egy pár fehére szőré, fennálló rövid szarvú, bélyegtelen ökor lopatott el, felhivatnak a községek előjárói, hogyha ezen egy pár ökor hollétéről némi tudomással bírnak, azt rögtön a losonczai szolgabírói hivatalnál bejelentessék.

Roka Pál losonczugári lakosnál folyó hó 9-öl egy bitangyágban felfogott 2 éves, szőke kocza sertés van, felhivat a tulajdonos, miként ezen sertés átvétele végett 30 nap alatt Losoncz Ugár város elő-járásságánál annál is inkább jelentkezzék, mint hogy nem jelentkezés esetén a határidő eltelével nyilvános árverésen eladatik.

ÁRVERÉSI HIRDETÉSEK.

Halászi községben adóba lefoglalt gabona, tehene-k, sertések, libák, ágy- és takarmányemlék október 25-én délelött 9 órakor Szécsényben a városbáz előtti téren mint második árverésen szűkség esetén becsáron alól is eladának.

Alsó-Ludányban adóba lefoglalt gabona, tehene-k, sertések, libák, ágy- és takarmányemlék október hó 22-én délelött 9 órakor Szécsényben a városbáz előtti téren mint második árverésen szűkség esetén becsáron alól is eladatik.

Felső-Ludányban adóba lefoglalt gabona, tehene-k, sertések, libák, ágy- és takarmányemlék október hó 21-én délelött 9 órakor Szécsényben a városbáz előtti téren mint második árverésen szűkség esetén becsáron alól is eladának.

Püstyében adóba lefoglalt gabona, tehene-k, sertések, libák, ágy- és takarmányemlék október 23-án délelött 9 órakor Szécsényben a városbáz előtti téren mint második árverésen szűkség esetén becsáron alól is eladának.

Kisjófalu Korbányi János volt bírölöl a község javára, valamint több lakosnál adóba lefoglalt lo, bika, sertés, liba s takarmányöl álló ingóságok október hó 23-án fognak elárvereztetni.

Szöllőssén adóba lefoglalt 4 drb fejős tehen, ser-tések, 50 öl fa a mult évi vágásból, több rakomány széna és sarjuttakarmány, nagyobb mennyiségben idei bortegetés hordozól, szűretöl eszközök, kádák, öres hordók, egy csikó, két lo október 21-én délelött 10 órakor a község bázánál mint első, esetleg október hó 29-én Püstyén mint második árverésen eladatik.

Ecségen adóba lefoglalt 50 akó bor és 40 öl tűzfára első árverés a helyszínen október 23-án, más-sodik árverés Püstyén november 2-án.

Piaczi árak B-Gyarmaton.

1879. évi október 13-án.

Egy métermássa:

Tisztabúza 10 frt 80 kr. — 11 frt — kr.
Róza . . 7 frt 80 kr. — 9 frt — kr.
Árpa . . 7 frt 40 kr. — 8 frt — kr.
Zab . . 6 frt — kr. — 6 frt 20 kr.
Kukorica 7 frt 80 kr. — 8 frt — kr.

Jegyzette: Szokos János

Felölő szerkesztő

Horváth Danó.

Van szerencsém a t. közönség tuda-mására hozni, hogy lakóamat lakatos-műhelyemmel együtt Sebian Sámuel ur házából a sörház melletti Antalfi-féle házba tettem át; hol is bármiféle lakatosmunkát, nem különben a gazdasági gépek gyors kijavítását jutányos ár mellett vállalom fel. B-Gyarmat, október 2-án 1879. Tisztelettel Dobrik Ferencz, lakatosmester.